

Bruksela,
2015 projekt

Wniosek dotyczący
DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniającej Dyrektywę 91/477/EEC w sprawie kontroli nabycia i posiadania broni

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Powody oraz cele wniosku

Bezpieczeństwo obywateli i przedsiębiorstw to kwestia kluczowa dla Komisji. Użycie broni palnej w poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz organizacjach terrorystycznych może spowodować poważne szkody dla społeczeństwa, czego doświadczyliśmy kilka razy w zeszłym roku, mianowicie podczas ataków w Paryżu i Kopenhadze. W ostatnim czasie, ponad 120 osób zmarło w wyniku serii skoordynowanych ataków terrorystycznych, przeprowadzonych 13 listopada 2015 w Paryżu. Te tragiczne wydarzenia¹ są jasnym dowodem na wielowymiarowe zagrożenie jakim jest przestępczość zorganizowana, ukazały one ponadto dlaczego potrzebne jest wzmocnienie walki z nielegalnym handlem bronią poprzez opracowanie skoordynowanego i spójnego podejścia. Wspólna odpowiedzialność Europy w walce z przestępczością międzynarodową była także podkreślona w wytycznych dot. polityki przewodniczącego Junckera. Nabycie, posiadanie oraz import/eksport broni palnej do użytku cywilnego włączone są w ramy kompleksowych regulacji UE, wprowadzonych Dyrektywą 91/477/EEC z późniejszymi zmianami Dyrektywą 2008/51/EC. Obywatele Unii Europejskiej polegają na władzach krajowych oraz UE w kwestii zapewnienia bezpieczeństwa. W tym celu, ważne jest podjęcie natychmiastowych działań dla wzmocnienia obowiązujących zasad regulujących dostęp i handel bronią palną.

• Spójność z przepisami polityki na obszarze jej obowiązywania

Celem Dyrektywy w sprawie broni palnej 91/477/EEC jest ułatwienie funkcjonowania rynku wewnętrznego broni palnej na obszarze UE, gwarantując wysoki poziom bezpieczeństwa obywateli UE. Zasady te są odpowiedzią na potencjalne problemy i słabości, które mogą pojawić się w cyklu życiowym broni palnej (od etapu produkcji do handlu, posiadania, pozbawienia cech użytkowych i zniszczenia). W tym celu, Dyrektywa przedstawia minimalne wymagania, które państwa członkowskie powinny narzucić w odniesieniu do nabycia i posiadania różnej kategorii broni palnej² oraz regulować warunki transferu broni palnej na

¹ Ataki terrorystyczne w Paryżu, Kopenhadze i pociągu Thalys podkreśliły powiązanie między przestępczością zorganizowaną i terroryzmem, mianowicie przez sposób pozyskania broni palnej.

² Jako jeden z głównych aspektów, Załącznik I Dyrektywy 91/477/EEC ustanawia 4 kategorie broni palnej, w porządku odpowiadającym stopniu zagrożenia:

- „Kategoria A składająca się z broni palnej niedozwolonej – broń w pełni automatyczna oraz broń wojskowa”;
- „Kategoria B obejmująca broń, w przypadku której wymagane jest pozwolenie – wykorzystywaną głównie przez strzelców sportowych i myśliwych;
- „Kategoria C obejmująca broń, w przypadku której wymagane jest oświadczenie (głównie broń wykorzystywana przez myśliwych);
- „Kategoria D: inna broń palna – obejmuje głównie jeden rodzaj broni, czyli jednostrzałową długą broń palną z lufą o gładkim przewodzie.”

obszary państw członkowskich, jednocześnie zapewniając bardziej elastyczne zasady dla myślistwa i strzelectwa sportowego.³

Zmiana zatwierdzona w 2008, tj. Dyrektywa 2008/51/EC⁴ interweniowała w celu wzmocnienia aspektów bezpieczeństwa oraz dostosowania Dyrektywy do Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Istniejąca legislacyjna rama UE, obejmująca kwestię broni palnej, znacznie różni się od Protokołu Narodów Zjednoczonych w sprawie broni palnej (UNFP), w sprawie którego negocjacje zakończyły się w 2002 podpisaniem Protokołu przez Komisję w imieniu UE.

Protokół to instrument międzynarodowy, w którym stronami są zarówno UE, jak i państwa członkowskie. Komisja dopełniła proces transpozycji wszystkich przepisów Protokołu do prawa UE, przede wszystkim poprzez:

- Dyrektywę 2008/51/EC, która łączy w całość odpowiednie przepisy wymagane przez Protokół w sprawie broni palnej w odniesieniu do wewnątrzspółnotowego transferu broni.
- Rozporządzenie 258/2012 (IP/12/225), które reguluje handel i transfery z krajami poza UE, w ten sposób dokonując transpozycji przepisów art. 10 Protokołu NZ (UNFP).

• Spójność z innymi politykami Unii

Ta inicjatywa jest w pełni spójna z celami strategicznymi Komisji Europejskiej na 2014-2019 w odniesieniu do promocji polityki „Przestrzeni sprawiedliwości i podstawowych praw w oparciu o wzajemne zaufanie”. Po atakach terrorystycznych w Paryżu w styczniu 2015, Ministrowie Spraw Wewnętrznych i/lub Ministrowie Sprawiedliwości UE przyjęli „Deklarację Paryską”, w której ponowili deklarację zaangażowania ich krajów w ograniczanie podaży broni palnej w Europie oraz zwiększenia współpracy w ramach Europejskiej Multidyscyplinarnej Platformy Przeciwko Zagrożeniu Przestępczością (EMPACT), by ulepszyć wymianę informacji wywiadowczych, zapewnić pełne wykorzystanie systemu Europol, Eurojust oraz zasobów Interpolu.⁵

Podczas nieformalnego spotkania Rady Europejskiej 12 lutego 2015, głowy państw i szefowie rządu zażądali, by wszystkie właściwe organy podniosły poziom współpracy w zwalczaniu nielegalnego handlu bronią palną, łącznie z szybkim przeglądem prawodawstwa dot. tej

³ Jeżeli Państwa Członkowskie są co do zasady upoważnione do podjęcia bardziej rygorystycznych środków niż te, które zostały przewidziane przez Dyrektywę.

⁴ Na zmianę wpłynęły dwa późniejsze czynniki: Podpisanie 16 stycznia 2002 przez Komisję Europejską w imieniu Wspólnoty Europejskiej,

⁵ 5322/15 Deklaracja Paryska z 11 stycznia 2015

kwestii oraz odnowiły dialog z państwami trzecimi w kwestiach bezpieczeństwa, w szczególności Bliskim Wschodem i Afryką Północną oraz Bałkanami Zachodnimi.⁶

Na spotkaniu Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbyło się 12-13 marca 2015, ministrowie poprosili Komisję o zaproponowanie sposobów walki z nielegalnym handlem bronią palną razem z Europolem, by zwiększyć wymianę informacji i współpracę operacyjną.⁷

W odpowiedzi, Komisja przyjęła „Europejską Agendę Bezpieczeństwa”⁸, by zapewnić efektywną i spójną odpowiedź na poziomie europejskim na pojawiające się i coraz bardziej złożone zagrożenia. Wskazując wyzwania, które stawia nielegalny handel bronią palną, „Europejska Agenda Bezpieczeństwa” ukazała różnice między krajowym prawodawstwem jako przeszkodę w efektywnej kontroli i współpracy policji na terenie UE oraz wezwała w szczególności do przeglądu prawodawstwa dot. broni palnej z przedstawieniem odpowiednich wniosków w 2016 jako działanie priorytetowe. Wezwała również do nagłych działań w pozbawianiu broni palnej cech użytkowych, aby zapobiec ich przywróceniu do użytku i wykorzystaniu przez przestępców. Wymiar Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych 29 sierpnia 2015 powtórzył wezwanie do przeglądu Dyrektywy w sprawie broni palnej i stworzenia wspólnej postawy w kwestii pozbawiania broni palnej cech użytkowych.

Ostatecznie, 8 października 2015, Rada przyjęła wnioski dot. wzmocnienia wykorzystania środków do walki z nielegalnym handlem bronią, zapraszając państwa członkowskie, Komisję Europejską, Europol i Interpol do podjęcia środków, w tym przeglądu obowiązującego prawodawstwa i monitorowania zagrożeń związanych z bronią palną poprzez skoordynowane transgraniczne śledztwa i działania. Obejmuje to także handel bronią palną przez Internet.⁹

Parlament Europejski również wiele razy podjął kwestię handlu bronią. 11 lutego 2015, Parlament Europejski przyjął Uchwałę w sprawie środków walki z terroryzmem¹⁰, w której wzywa „Komisję do poddania ocenie w trybie pilnym obowiązujących zasad UE w kwestii przemieszczania nielegalnej broni palnej, materiałów wybuchowych i handlu bronią związanego z przestępczością zorganizowaną”.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jest podstawą prawną tego wniosku, zgodną z pierwotną podstawą prawną Dyrektywy w sprawie broni palnej.

⁶ 6112/15 Projekt Oświadczenia członków Rady Europejskiej

⁷ 7178/15 Informacja prasowa Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewn.

⁸ COM(2015) 185 wersja ostateczna z 28.4.2015

⁹ 12892/15 wniosków Rady

¹⁰ PE numer: 2015/2530(RDS) z 11 lutego 2015

• Pomocniczość (dla kompetencji niewyłącznych)

Zgodnie z art. 5 TUE, wszystkie działania podjęte na poziomie UE muszą być zgodne z zasadą pomocniczości, która mówi, że UE powinna wprowadzać regulacje tylko wtedy gdy przynosi to wartość dodaną działaniom podjętym przez pojedyncze państwa członkowskie.

Kwestie takie jak zagrożenie poważnej przestępczości zorganizowanej i aktów terroryzmu oraz potencjalny ogromny koszt społeczny i ekonomiczny działań z użyciem przemocy mają ponadnarodowy charakter, wpływając w tym samym czasie na więcej niż jedno państwo członkowskie. W tym sensie, nie mogą być one w pełni rozwiązane przez poszczególne państwa członkowskie.

Pokazały to ostatnie ataki w sierpniu i listopadzie tego roku, które przeprowadziły międzynarodowe sieci przestępcze, działające w wielu państwach członkowskich. Sieci te wykorzystały rozbieżności w krajowych zasadach dot. posiadania i handlu bronią palną i skorzystały z braków w transgranicznej wymianie informacji.

Tylko ogólnowspólnotowy system może dać potrzebną współpracę między państwami członkowskimi, by kontrolować i śledzić cywilne wykorzystanie broni palnej mające miejsce w granicach UE.

Kwestie bezpieczeństwa, które podejmuje Dyrektywa w sprawie broni palnej mają charakter międzynarodowy. Podatność państwa członkowskiego na działalność przestępczą wpływa na Unię Europejską jako całość.

Różnice w prawodawstwie krajowym, w klasyfikacji broni, procedurach administracyjnych szkodzi jednolitemu stosowaniu Dyrektywy. Jak pokazało ostatnie badanie ewaluacyjne, efektywne działania w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa i regulujące transgraniczne przemieszczanie broni palnej mogą być podjęte tylko na poziomie UE. Dyrektywa w sprawie broni palnej ustanawia wspólną ramę regulacyjną, co nie byłoby możliwe poprzez działania wyłącznie krajowe lub dwustronne.

• Proporcjonalność

Wniosek zgodny jest z zasadą proporcjonalności z następujących powodów:

Proporcjonalność zapewniona jest poprzez ograniczanie treści proponowanych zmian tylko do tych, które mają najbardziej istotny wpływ na bezpieczeństwo, zgodnie z głównymi wnioskami badań przeprowadzonych w fazie przygotowawczej. Ogółem, wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia celu - zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom UE, bez niepotrzebnego ograniczania rynku wewnętrznego.

Oprócz standardowych dla polityki handlowej przepisów, w celu uwzględnienia również obaw i komentarzy podmiotów prywatnych, wniosek ma na celu ulepszenie standardów bezpieczeństwa i ograniczenie niespójności z Protokołem w sprawie broni palnej NZ, w szczególności z częścią poświęconą definicjom.

• Wybór instrumentu

Komisja proponuje nową dyrektywę, zmieniającą obowiązującą Dyrektywę w sprawie broni palnej. Inne środki nie byłyby adekwatne do zmiany istniejącej Dyrektywy.

3. WYNIKI OCEN EXPOST, KONSULTACJI Z PODMIOTAMI I OCENY WPLYWU

• Oceny expost/kontrole sprawności obowiązujących przepisów

Jak ogłoszono w Komunikacie 2013¹¹, przed rozważeniem konieczności przeglądu aktualnych ram prawnych, Komisja przeprowadziła serię badań dotyczących:

- istotności (lub braku istotności) wniosku UE proponującego zbliżenia wymiarów sankcji karnych przeciwko nielegalnemu handlowi bronią palną¹²;
- Istotności (lub braku istotności) wniosku UE dot. ulepszenia zasad pozbawiania cech użytkowych, zniszczenia i procedur znakowania broni palnej w UE oraz broni alarmowej i replik¹³;
- implementacji Dyrektywy w sprawie broni palnej we wszystkich państwach członkowskich.

W wyniku pierwszego badania stwierdzono, że ogólnounijne minimalne zasady w sprawie nielegalnego handlu bronią palną ograniczyłyby poczucie braku pewności prawa, ułatwiły dochodzenia i zapewniły brak możliwości wykorzystywania luk prawnych przez przestępców. Jednakże, dowody wskazują także, że praktyczne kwestie, takie jak brak zasobów, sprzeczne priorytety oraz brak egzekwowania obowiązujących praw były dotąd równie istotnymi przeciwnościami w międzynarodowych działaniach na rzecz walki z nielegalnych bronią palną jak różnice w krajowym prawodawstwie. Wnioski z badania skłaniały się ku połączeniu instrumentów (pozalegisłacyjnych i legislacyjnych środków) bez wskazywania na minimalną albo maksymalną interwencję legislacyjną. Drugie badanie zaproponowało przegląd Dyrektywy w sprawie broni palnej, mający na celu:

- Harmonizację zasad oznakowania broni palnej i ustanowienie wspólnego uznawania znaków w państwach członkowskich;
- Wdrożenie wspólnych standardów i procedur oraz wprowadzenie wymagań rejestracji broni pozbawionej cech użytkowych;
- Ustanowienie wspólnych technicznych wytycznych dot. konwersji broni alarmowej/sygnalowej oraz replik poprzez uszczegółowienie kryteriów kwalifikujących broń alarmową i repliki jako możliwe do konwersji oraz, w ten sposób, włączenie ich w zakres Dyrektywy w sprawie broni palnej;

¹¹ Zobacz przypis nr 1

¹² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-humantrafficking/general/docs/dg_home_-_illicit_firearms_trafficking_final_en.pdf

¹³ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-humantrafficking/general/docs/dg_home_ia_firearms_deactivation_final_en.pdf

- Promowanie wymiany wiedzy między państwami członkowskimi (ze szczególną uwagą poświęconą zagrożeniom i szansom, które niesie rozwój technologiczny) oraz ulepszenie zbierania danych dot. produkcji, posiadania broni palnej oraz działań przestępczych z wykorzystaniem broni palnej, broni palnej pozbawionej cech użytkowych, broni alarmowej i replik.

Finalnie, badanie oceniające implementację Dyrektywy w sprawie broni palnej, rekomendowało między innymi:

- Określenie wspólnych kryteriów konwersji broni alarmowej;
- Harmonizację zasad dot. oznaczania broni i standardów pozbawiania cech użytkowych;
- Wzmocnienie systemu zbierania danych i zbadanie interoperacyjności systemów informacyjnych na poziomie krajowym;
- Określenie wspólnej postawy w sprawie klasyfikacji broni palnej myśliwskiej i sportowej.

Razem z niniejszym wnioskiem, Komisja publikuje sprawozdanie z wdrożenia Dyrektywy w sprawie broni palnej zgodnie z art. 17 Dyrektywy.

• **Konsultacje z podmiotami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólne profile respondentów

Z zainteresowanymi stronami skonsultowano się za pośrednictwem kwestionariuszy i zaproszeń na spotkania, skierowanych do państw członkowskich i zainteresowanych podmiotów prywatnych (przedstawiciele europejskich związków producentów broni palnej i amunicji do użytku cywilnego, podmiotów zajmujących się cywilnym handlem bronią, myśliwymi, kolekcjonerów, organizacji pozarządowych, instytucji badawczych itp.); założono również specjalne konto e-mail (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu) służące do stałych konsultacji oraz przeprowadzono zewnętrzne badanie w celu przygotowania Oceny Skutków. W Komisji powstała w tym celu również grupa, w której skład weszli przedstawiciele różnych służb wewnętrznych.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Państwa członkowskie i organizacje pozarządowe zgodziły się, że wdrożenie Dyrektywy 477/91 byłoby użytecznym narzędziem zapobiegania przedostawaniu się broni palnej na czarny rynek. Podmioty prywatne twierdziły, że państwa członkowskie narzucają już w tej chwili surowe przepisy w tym zakresie i wyrażały obawy dotyczące potencjalnie negatywnego wpływu uregulowań na małe i średnie przedsiębiorstwa. Wiele prywatnych podmiotów obawiało się w szczególności zmian w kategoriach które mogłyby zagrozić polowaniu oraz uprawianiu strzelectwa.

Zgodnie z opinią podmiotów, przywrócenie do użytku broni pozbawionej cech użytkowych jest istotnym sposobem uzyskania broni dla użytku przestępczego oraz luki prawne

wynikające z różnic w krajowych standardach pozbawiania cech użytkowych mogą być użyte przez przestępców.¹⁴ Niektóre podmioty uznały, że Dyrektywa w sprawie broni palnej rygorystycznie reguluje kwestię pozbawienia cech użytkowych i uważały, że potrzebna jest jedynie kontrola implementacji Dyrektywy i zawartych w niej wymogów technicznych¹⁵ w Państwach Członkowskich. Jednakże, harmonizacja przepisów jest uznawana za priorytet.

Wszystkie podmioty (od władz państw członkowskich po ekspertów i przedstawicieli producentów) uznały że istnieje potrzeba wymiany informacji między państwami członkowskimi i kwestia ta jest bardzo istotna. Ponadto, współpraca nie powinna ograniczać się do wymiany między państwami członkowskimi, a publiczne i prywatne podmioty powinny działać wspólnie.¹⁶ Zwiększona komunikacja jest konieczna dla wywiadu, wspólnego działania i zarządzania. Jednakże, dobrą praktyką byłoby skupienie się na dzieleniu informacjami poprzez e-kanaly bardziej niż poprzez spotkania. Ponadto, powinno się wziąć pod uwagę, że platformy, poprzez które tego rodzaju dyskusje mogą mieć miejsce, już istnieją, zarówno na poziomie operacyjnym, jak i regulacyjnym.

Wspólne zalecenia w sprawie zasad uznawane są za istotne, ponieważ wiele krajów cechuje odmienne rozumienie niektórych kwestii (np. definicji repliki). Aby uniknąć wykorzystania przez przestępców odmiennych zasad w państwach członkowskich na swoją korzyść, konieczna jest wspólna postawa w Europie.

By były efektywne, definicje powinny zawierać bardziej szczegółowe odniesienia do broni alarmowej oraz innych typów broni, nadal niezdefiniowanych wystarczająco przez ramy regulacyjne UE.

Powszechne było przekonanie, że minimalne standardy dla wytycznych pozbawiania cech użytkowych pomogłyby w uzyskaniu tego samego poziomu przez państwa członkowskie poprzez harmonizację procedur i ulepszenie komunikacji oraz ułatwienie egzekwowania prawa. Przystępczość byłaby ograniczona, ponieważ zastosowanie wspólnych minimalnych standardów pomogłoby w poradzeniu sobie z nielegalnym handlem częściami zamiennymi i zapobiegło użyciu nielegalnie zmontowanej i przywróconej do użytku broni palnej.

Komisja wzięła pod uwagę opinie wyrażone przez publiczne i prywatne podmioty. Niniejszy wniosek ma zapewnić wyższy poziom bezpieczeństwa/efektywności i wydajności.

• Ocena wpływu

Z powodu pilnego charakteru wniosku w świetle ostatnich wydarzeń, jest on składany bez oceny wpływu. Wniosek może jednak opierać się na ewaluacji REFIT Dyrektywy w sprawie broni palnej. Ocena ta ukazała istniejące usterki w kwestiach takich jak konwersja broni ręcznej do użytku cywilnego, wymagania dot. znakowania broni, pozbawiania cech

¹⁴ Transcrime, litewskie władze Państwa Członkowskiego

¹⁵ Europejskie Stowarzyszenie Cywilnego Handlu Bronią [The European Association of the Civil Commerce of Weapons]

¹⁶ Transcrime.

użytkowych, definicji, uzgodnień dot. sprzedaży internetowej oraz systemów zbierania i wymiany danych. Zidentyfikowano dodatkowe wymagania w świetle ostatnich wydarzeń.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. INNE ELEMENTY

- **Plany wdrożenia oraz ustalenia dot. monitorowania, oceny oraz sprawozdawczości**

Po dwóch latach od wejścia w życie, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o sytuacji powstałej w wyniku zastosowania Dyrektywy oraz, jeżeli zaistnieje taka potrzeba, przedstawi wnioski wprowadzenia zmian. Kolejne sprawozdania będą przedkładane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co pięć lat.

- **Dokumenty wyjaśniające (dla dyrektyw)**

Państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji tekst przepisów, regulacji i przepisów administracyjnych koniecznych do przestrzegania Dyrektywy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie konkretnych przepisów zawartych we wniosku**

W art. 1 wniosek wyjaśnia definicję pośredników i sprzedawców oraz zapewnia spójność z definicją istotnych komponentów i części broni palnej zawartą w Protokole NZ w sprawie broni palnej. Badania przeprowadzone przez Komisję wskazały na brak precyzji w definicji „pośrednika” i podkreśliły fakt, iż powinna być ona zawarta w Dyrektywie. Zakresem Dyrektywy objęte są także tłumiki.

W art.2 wniosek włącza kolekcjonerów w zakres regulacji Dyrektywy. Kolekcjonerzy zostali wskazani jako potencjalne źródło handlu bronią zgodnie z przeprowadzonymi badaniami. Dlatego też, kolekcjonerzy będą mieli możliwość otrzymania broni palnej, ale tylko z pozwoleniem/upoważnieniem.

Broń palna pozbawiona cech użytkowych powinna być włączona w zakres Dyrektywy w kwestii identyfikacji właściciela i rejestrów. Dowody zebrane podczas badań Komisji ukazały, że jest to poważna słabość unijnego ustawodawstwa biorąc pod uwagę bezpieczeństwo. Ostatnie ataki przeprowadzono z użyciem broni niewłaściwie pozbawionej cech użytkowych (lub broni złożonej z komponentów źle pozbawionych cech użytkowych).

Propozycja wprowadzenia w krótkim czasie, poprzez rozporządzenie implementacyjne, restrykcyjnych minimalnych wspólnych wytycznych dot. pozbawiania cech użytkowych, uczyni przywrócenie do użytku broni dużo trudniejszym. Nie można wykluczyć że broń pozbawiona cech użytkowych może być przywrócona do użytku mimo surowych zasad. W związku z tym, dla najbardziej niebezpiecznej broni palnej (kategoria A) wprowadzono bardziej restrykcyjne zasady – nawet, jeżeli jest ona pozbawiona cech użytkowych. Oznacza to, że broń pozbawiona cech użytkowych z kategorii A nie będzie mogła pozostać własnością ani zostać dopuszczona do obrotu handlowego (za wyjątkiem muzeów).

Nowy przepis ustanawia konieczność utrzymywania rejestru broni pozbawionej cech użytkowych, włączonego do krajowego rejestru. Każdy transfer (tj. zmiana właściciela) broni pozbawionej cech użytkowych musi być zarejestrowany. Broń używana w dzisiejszym myślistwie i strzelectwie sportowym to głównie broń półautomatyczna. Jednakże, przeprowadzona ocena zawiera wniosek, że półautomatyczna broń może być łatwo konwertowana do broni automatycznej i istniejąca Dyrektywa nie wskazuje żadnych technicznych kryteriów, by zapobiec takiej konwersji. Nawet w sytuacji gdy nie doszło do konwersji do kat. A, broń półautomatyczna może być bardzo niebezpieczna, gdy może być ładowana dużą liczbą pocisków. Wniosek zakazuje broni półautomatycznej włączonej do aktualnie obowiązującej kat. B7.

Wprowadza on także wspólne zasady UE w kwestii oznaczania broni, by uniknąć usuwania oznaczeń. Wniosek dokładnie wyjaśnia, które komponenty powinny być oznakowane (gwarantując spójność z wymaganiami UNFP). Te same wymagania powinny dotyczyć także importowanej broni palnej. Skomputeryzowany system rejestracji danych został rozszerzony, by obejmował okres dłuższy niż 20 ostatnich lat. Dane powinny być utrzymywane aż do zniszczenia broni palnej, ale stosowanie z mocą wsteczną nie jest przewidziane.

Ocena Dyrektywy w sprawie broni palnej i badanie przygotowawcze pokazało rosnące wykorzystanie Internetu jako kanału sprzedaży broni palnej oraz trudności z kontrolowaniem tego kanału w przyszłości. Rozważania na temat poważnego ryzyka oszustwa w przypadku nabycia za pomocą komunikacji na odległość mogą pojawiać się coraz częściej, wraz z szerszym wykorzystaniem takich metod sprzedaży w przyszłości. Biorąc pod uwagę ostatnie ataki terrorystyczne, gdzie w niektórych przypadkach broń palna była nielegalnie zmontowana z komponentów legalnie zakupionych przez Internet, nieuregulowanie tego kanału sprzedaży stanowiłoby duże ryzyko. Ponadto, byłoby trudniej zweryfikować legalność pozwolenia na posiadanie broni palnej. Ryzyko nadal jest większe w przypadku nabycia z państw trzecich.

Istniejąca Dyrektywa określa, że „Państwa członkowskie zapewniają ścisłą kontrolę dozwolonego nabywania broni palnej, jej części i amunicji za pośrednictwem środków komunikacji na odległość...w odniesieniu do wszystkich osób z wyjątkiem sprzedawców.”

Wniosek bierze pod uwagę surowsze podejście: brak akceptacji sprzedaży broni palnej i komponentów za pomocą komunikacji na odległość (mianowicie Internetu), za wyjątkiem sprzedawców i pośredników.

Obowiązująca Dyrektywa nie obejmuje broni alarmowej, sygnałowej, ratunkowej etc. Proponuje się zdefiniowanie wspólnych kryteriów dotyczących „broni alarmowej” w celu zapobiegania konwersji tej broni do broni palnej. Powinny one obejmować, oczywiście, zarówno broń alarmową wyprodukowaną w UE jak i importowaną.

Ryzyko konwersji broni alarmowej i innego typu broni ręcznej do użytku cywilnego jest wysokie i poruszone zostało w kluczowej rekomendacji wynikającej z oceny Dyrektywy i innych badań. Zgodnie z informacjami podmiotów, broń alarmowa konwertowana importowana z krajów trzecich może bez przeszkód znaleźć się na terenie UE z powodu

braku spójnych/wspólnych przepisów. Techniczne specyfikacje będą przyjęte poprzez akt wykonawczy.

Nie istnieje system, który informowałby inne państwo członkowskie o odmowie udzielenia pozwolenia na broń (w szczególności w przypadku kategorii B broni palnej). Wniosek wprowadza system wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz wymaga by sprzedawcy i pośrednicy byli związani z centralnymi rejestrami broni palnej. W tym kontekście, Komisja zbada możliwość korzystania z istniejących instrumentów wymiany informacji.

Wniosek wprowadza także 5-letnie ograniczenie czasowe na obowiązywanie licencji.

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniającej Dyrektywę 91/477/EEC w sprawie kontroli nabycia i posiadania broni

PARLAMENT EURPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności art.114 Traktatu,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 91/477/EWG¹⁷ wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadza ona równowagę między, z jednej strony, zobowiązaniem zagwarantowania pewnej swobody obrotu w odniesieniu do określonej broni palnej na terenie Wspólnoty, a z drugiej strony – koniecznością stworzenia ram tej swobody poprzez niektóre zabezpieczenia o charakterze ochronnym, przewidziane dla tego rodzaju produktów.
- (2) W odpowiedzi na ostatnie akty terroryzmu, które ukazały braki w implementacji Dyrektywy 91/477/EEC, w szczególności w odniesieniu do pozbawienia broni cech użytkowych, zasad konwersji i oznaczania broni, „Europejska Agenda Bezpieczeństwa” przyjęta w kwietniu 2015 i Deklaracja Rady Ministrów Spraw Wewnętrznych z 29 sierpnia 2015 wezwały do przeglądu Dyrektywy oraz opracowania wspólnej postawy w stosunku do pozbawienia cech użytkowych broni palnej, aby zapobiegać jej przywracaniu do użytku i wykorzystywaniu przez przestępców.
- (3) Pewne zagadnienia w Dyrektywie 91/477/EEC wymagają dalszych udoskonaleń.
- (4) Organy zainteresowane kulturalnymi i historycznymi aspektami, uznanymi za takie przez państwa członkowskie na terytorium których mają siedzibę i będące w posiadaniu broni palnej klasyfikowanej w kat. A nabytej przed datą wejścia w życie niniejszej Dyrektywy powinny mieć możliwość pozostania w posiadaniu tej broni palnej za zezwoleniem państwa członkowskiego oraz pod warunkiem, że ta broń palna pozbawiona jest cech użytkowych.
- (5) Ponieważ kolekcjonerzy zostali zidentyfikowani jako prawdopodobne źródło handlu bronią palną, powinni zostać włączeni w zakres Dyrektywy.
- (6) Ponieważ pośrednicy świadczą usługi podobne do tych świadczonych przez sprzedawców, powinni zostać włączeni w zakres Dyrektywy.

¹⁷ Dyrektywa Rady 91/477/EEC z 18 czerwca 1991 w sprawie kontroli nabycia i posiadania broni (Dz.U. L 256, z 13.9.1991, str. 51).

(7) Biorąc pod uwagę wysokie ryzyko przywrócenia do użytku broni niewłaściwie pozbawionej cech użytkowych, w celu zwiększenia bezpieczeństwa w Unii, broń pozbawiona cech użytkowych powinna zostać włączona w zakres niniejszej Dyrektywy. Dodatkowo, dla najbardziej niebezpiecznych rodzajów broni palnej powinny być wprowadzone surowsze zasady w celu zapewnienia, że broń ta jest nie jest dopuszczona do bycia w posiadaniu i obrocie handlowym. Zasady te powinny także być stosowane w odniesieniu do broni palnej tej kategorii, nawet jeżeli została ona pozbawiona cech użytkowych. Jeżeli zasady te nie są przestrzegane, państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki, łącznie ze zniszczeniem takiej broni palnej.

(8) W celu zapewnienia możliwości śledzenia broni palnej pozbawionej cech użytkowych, powinna być ona wpisana do krajowych rejestrów.

(9) Niektóre modele broni palnej półautomatycznej mogą być z łatwością konwertowane do broni automatycznej, w ten sposób stanowiąc zagrożenie. Nawet w przypadku braku konwersji do kat. A, niektóre modele broni palnej półautomatycznej mogą stanowić niebezpieczeństwo gdy mogą być ładowane dużą liczbą pocisków. Tego rodzaju broń półautomatyczna powinna być zatem zakazana dla cywilnego użytku.

(10) W celu uniknięcia łatwego usunięcia oznakowania oraz w celu wyjaśnienia które komponenty powinny być oznakowane, powinno się wprowadzić wspólne zasady unijne.

(11) Broń palna może być używana o wiele dłużej niż 20 lat. W celu zapewnienia możliwości jej śledzenia, powinny być prowadzone rejestry broni palnej przez nieokreślony czas, aż do momentu gdy jej zniszczenie jest poświadczane.

(12) Uzgodnienia dotyczące sprzedaży broni palnej i jej komponentów za pośrednictwem środków komunikowania się na odległość mogą stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, ponieważ dużo trudniej je kontrolować od tradycyjnych metod sprzedaży, w szczególności w odniesieniu do weryfikacji on-line legalności pozwolenia na broń. W związku z powyższym, należy ograniczyć sprzedaż uzbrojenia i komponentów za pośrednictwem środków komunikowania się na odległość, mianowicie Internetu, sprzedawcom i pośrednikom.

(13) Ponadto, istnieje wysokie ryzyko konwersji broni alarmowej i innych rodzajów broni ręcznej do użytku cywilnego i w niektórych aktach terrorystycznych użyto właśnie takiej broni. Jest więc konieczne odniesienie się do problemu przerobionej broni palnej używanej w przestępstwach, mianowicie poprzez włączenie jej w zakres Dyrektywy. Techniczne specyfikacje dla broni palnej alarmowej i sygnałowej oraz salutowej i akustycznej powinny być przyjęte w celu zapewnienia, że broń ta nie może być przerobiona na broń palną.

(14) W celu ulepszenia funkcjonowania wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi, Komisja powinna ocenić konieczne elementy systemu wspierającego taką wymianę informacji zawartych w skomputeryzowanym systemie rejestracji danych obowiązujących w państwach członkowskich. Ocenie Komisji może towarzyszyć, w

stosownych przypadkach, wniosek legislacyjny biorący pod uwagę obowiązujące instrumenty dotyczące wymiany informacji.

(15) W celu zapewnienia właściwej wymiany informacji między państwami członkowskimi o przyznanych pozwoleniach i odmowach przyznania pozwolenia, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być przyznane Komisji w odniesieniu do przyjmowania aktu umożliwiającego państwom członkowskim stworzenie takiego systemu wymiany informacji o przyznanych pozwoleniach i odmowach przyznania pozwoleń. Szczególnie ważne jest to, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić terminowe i odpowiednie przekazanie właściwych dokumentów Radzie.

(16) By zapewnić jednolite warunki wdrażania Dyrektywy, uprawnienia wykonawcze należy powierzyć Komisji. Uprawnienia te powinny być wykorzystywane zgodnie z Rozporządzeniem (EU) Nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁸.

(17) Niniejsza Dyrektywa jest zgodna z prawami podstawowymi i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

(18) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą być w wystarczający sposób osiągnięte przez państwa członkowskie, a w związku z tym mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, przewidzianą w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów.

19) Dyrektywa 91/477/EEC powinna zostać zmieniona odpowiednio,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do Dyrektywy 91/477/EEC wprowadza się następujące zmiany:

(a) Ustęp 1b zastępuje się ustępem:

„1b. Do celów niniejszej dyrektywy »istotny element« oznacza mechanizm zamkowy, komorę oraz bębenek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.”

(a) Ustęp 1e. zastępuje się ustępem:

¹⁸ Rozporządzenie (EU) No 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 lutego 2011 ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, str. 13).”

„1e. Do celów niniejszej Dyrektywy »pośrednik« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą sprzedawcą, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na zakupie, sprzedaży lub organizowaniu transferu broni na obszarze państwa członkowskiego, z jednego państwa członkowskiego do drugiego oraz eksportu do państwa trzeciego zmontowanej broni palnej, jej części i amunicji;

(b) W ustępie 1, dodano następujące ustępy:

„1f. Do celów niniejszej Dyrektywy „broń alarmowa i sygnałowa” oznacza przenośne urządzenia z możliwością załadowania naboju, posiadające otwór odprowadzający gaz z przodu, z boku, lub na górze, które zostały zaprojektowane i skonstruowane w celu podnoszenia alarmu lub wysyłania sygnału dźwiękowego, które są przystosowane do strzelania wyłącznie amunicją ślepą, drażniącą, lub innymi substancjami aktywnymi lub amunicją pirotechniczną.”

1g. Do celów niniejszej Dyrektywy, „broń salutowa i akustyczna” oznacza broń konwertowaną specjalnie do wyłącznego używania amunicji ślepej, do użytku w przedstawieniach teatralnych, sesjach fotograficznych, nagraniach filmowych i telewizyjnych.

1h. Dla celów niniejszej Dyrektywy, „repliki broni” oznaczają obiekty mające wygląd broni palnej, ale wyprodukowane w sposób uniemożliwiający ich przystosowanie do miotania pocisku lub ładunku rażącego w wyniku działania palnego materiału miotającego.

1i. Dla celów niniejszej Dyrektywy „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza przedmioty odpowiadające pod innymi względami definicji broni palnej, trwale niezdatne do użytku w wyniku pozbawienia ich cech bojowych, poprzez spowodowanie, że wszystkie podstawowe części broni palnej nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie ani zmiana w celu przywrócenia do użytku.”

(d) Ustęp 2 zastępuje się ustępem:

2. Do celów niniejszej dyrektywy „sprzedawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na jednym z poniższych:

(i) wytwarzaniu, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie, lub konwersji broni palnej;

(ii) wytwarzaniu, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie, lub konwersji części broni palnej;

(iii) wytwarzaniu, handlu, wymianie, lub konwersji amunicji.

(2) W art.2, ustęp 2 zastępuje się ustępem:

„2. Niniejsza Dyrektywa nie ma zastosowania do nabywania i posiadania broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, policję, organy władzy publicznej. Nie stosuje się jej także do handlowych transferów broni i amunicji wojennej.”

(3) W art. 4, ustępy 1, 2 i 3 zastępuje się:

„1. Państwa członkowskie gwarantują, że broń palna lub jej istotna część wprowadzona na rynek została oznakowana i zarejestrowana zgodnie z przepisami niniejszej Dyrektywy.

2. Do celów identyfikacji i śledzenia zmontowanej broni palnej, państwa członkowskie w czasie produkcji broni palnej lub jej importu do Unii, wymagają oznakowania łącznie z nazwą producenta, krajem lub miejscem produkcji, numerem seryjnym i rokiem produkcji, jeżeli nie jest on częścią numeru seryjnego. Nie narusza to możliwości umieszczenia znaku towarowego.

Oznakowanie powinno być umieszczone na komorze zamkowej broni palnej.

Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego pojedynczego podstawowego opakowania pełnej amunicji poprzez podanie nazwy wytwórcy, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji.

Ponadto państwa członkowskie dbają o to, by w przypadku przekazywania broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego była ona opatrzona właściwym oznakowaniem umożliwiającym państwom łatwą identyfikację kraju przekazującego.

3. Każde państwo członkowskie warunkuje wykonywanie przez sprzedawcę lub pośrednika jego działalności na swoim terytorium uzyskaniem pozwolenia przynajmniej w oparciu o kontrolę jego rzetelności prywatnej i zawodowej oraz umiejętności w sprzedaży i pośrednictwie. W przypadku osoby prawnej, kontrola dotyczy osoby która kieruje przedsiębiorstwem.”

(4) W art. 4, ustęp 4 zostaje zmieniony jak następuje:

„(a) w pierwszym akapicie, drugie zdanie zastąpione jest następującym: “W systemie rejestracji danych zapisuje się informacje o każdym typie broni palnej, marce, modelu, kalibrze, numerze seryjny, nazwie i adresie dostawcy oraz osobie posiadającej lub nabywającej broń palną. Rejestr broni palnej, łącznie z bronią palną pozbawioną cech użytkowych, powinien być prowadzony aż do poświadczenia przez właściwy organ jej zniszczenia.

(b) drugi akapit zastąpiony jest następującym: “W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy oraz pośrednicy mają obowiązek prowadzenia ewidencji obejmującej wszystkie rodzaje broni palnej objęte niniejszą dyrektywą, którą otrzymali lub sprzedali, zawierającej dane szczegółowe umożliwiające identyfikację i śledzenie historii broni palnej, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy i adresy dostawców i osób nabywających broń. Po zakończeniu prowadzenia działalności sprzedawca przekazuje ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za system

rejestracji, o którym mowa w pierwszym akapicie. Każde państwo członkowskie zobowiązane jest zapewnić, by ewidencja sprzedawców i pośredników działających na terytorium tego państwa była połączona ze skomputeryzowanym systemem rejestracji danych o broni palnej”;

(5) Art. 4b zastępuje się:

„Art. 4b

1. Państwa członkowskie ustanawiają system regulacji działań pośredników i sprzedawców. System ten może zawierać jeden lub więcej z wymienionych środków:

- (a) rejestracja pośredników i sprzedawców działających na terytorium tego państwa;
- (b) licencjonowanie/wydawanie pozwoleń na działania pośredników i sprzedawców.

2. System opisany w ustępie 1 powinien opierać się przynajmniej na kontroli rzetelności prywatnej i zawodowej pośredników i sprzedawców. W przypadku osoby prawnej, kontrola dotyczy osoby która kieruje przedsiębiorstwem.”

(6) Art. 5 i 6 zastępuje się:

„Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawią ważną przyczynę i które:

- (a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem nabywania, innego niż w drodze zakupu, i posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub kartę łowiecką lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka;
- (b) nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; wyrok skazujący za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.

2. Państwa członkowskie zapewniają standardowe testy medyczne do wydania lub odnowienia pozwolenia, o których mowa w ustępie 1, i odbierają pozwolenie jeżeli nie jest już spełniany którykolwiek z warunków, na podstawie których zostało ono wydane. Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania takiej broni na swym terytorium.

Artykuł 6

Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie kroki by zakazać nabywania i posiadania broni palnej i amunicji należącej do kategorii A oraz zniszczyć broń palną i

amunicję zatrzymaną w wyniku naruszenia niniejszego przepisu. Państwa członkowskie mogą upoważnić organy zainteresowane kulturalnymi i historycznymi aspektami, uznanymi za takie przez państwa członkowskie na terytorium których mają siedzibę i będące w posiadaniu broni palnej klasyfikowanej w kat. A nabytej przed [data wejścia w życie niniejszej Dyrektywy] powinny mieć możliwość pozostania w posiadaniu tej broni palnej za zezwoleniem państwa członkowskiego oraz pod warunkiem, że ta broń palna pozbawiona jest cech użytkowych zgodnie z przepisami wykonawczymi art. 10(b). Do nabycia broni palnej, jej części i amunicji z kat. A, B i C za pomocą komunikacji na odległość, jak zdefiniowano w art. 2 Dyrektywy 97/7/EC Parlamentu Europejskiego i Rady (*), upoważnia się tylko pośredników i sprzedawców, co podlega ścisłej kontroli państw członkowskich.

(*)Dyrektywa 97/7/EC z 20 maja 1997 w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz.U., L 144 z 4.6.1997, str. 19).

(7) W art. 7, następujący akapit dodaje się do ustępu 4:

“Maksymalny limit nie przekracza 5 lat. Pozwolenie może być odnowione jeżeli warunki na podstawie których zostało przyznane nadal są spełniane.”

(8) Dodaje się następujące art. 10a i 10b:

„Artykuł 10a

Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia że broń alarmowa i sygnałowa, zarówno jak broń salutowa i akustyczna nie może być konwertowana do broni palnej. Komisja przyjmie techniczne specyfikacje dla broni alarmowej i sygnałowej oraz salutowej i akustycznej w celu zapewnienia, że nie może być ona konwertowana do broni palnej. Akty wykonawcze powinny być przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą o której mowa w art. 13b(2).

Artykuł 10b

Państwa członkowskie dokonują uzgodnień, by pozbawienie cech użytkowych broni palnej było weryfikowane przez upoważniony organ w celu zapewnienia, że modyfikacje dokonane na broni palnej czynią ją trwale nienadającą się do użytku. Państwa członkowskie przewidują w ramach wspomnianej weryfikacji, przyznanie świadectwa lub innego dokumentu poświadczającego, że broń palna została pozbawiona cech bojowych lub zastosowanie w tym celu wyraźnie widocznego oznakowania broni palnej.

Komisja przyjmuje normy i techniki pozbawienia cech użytkowych w celu zapewnienia że broń palna została trwale nie nadaje się do użytku. Akty wykonawcze powinny być przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą o której mowa w art. 13b(2).”

(9) W art. 13 dodaje się ustępy 4 i 5:

1. Właściwe organy państw członkowskich wymieniają informacje o przyznanych pozwoleniach na transfer broni do innego państwa członkowskiego oraz informacje o odmowach przyznania pozwoleń, w których mowa w art.7.

2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 13a dotyczących warunków wymiany informacji dot. przyznanych i nieprzyznanych pozwoleń.

(10) Artykuł 13a zastępuje się:

„Artykuł 13a

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych jest przyznane Komisji zgodnie z warunkami opisanymi w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 13, powierza się Komisji na czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”

(11) Dodaje się art. 13b:

„Artykuł 13b

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady.(*)

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie (EU) No 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 lutego 2011 ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, str. 13).”;

(12) Artykuł 17 zastępuje się:

„Artykuł 17

Komisja co pięć lat przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o stosowaniu niniejszej Dyrektywy, do którego może zostać dołączone, jeżeli to konieczne, zalecenia, w szczególności w kwestii kategorii broni palnej w Załączniku I oraz problemów związanych z nowymi technologiami, takimi jak druk 3D. Pierwsze sprawozdanie powinno zostać złożone dwa lata po wejściu w życie niniejszej Dyrektywy.

Komisja powinna do [data] ocenić elementy konieczne systemu wymiany informacji zawartych w skomputeryzowanym systemie rejestracji danych, o którym mowa w art. 4(4), pomiędzy państwami członkowskimi. Do oceny Komisji mogą zostać dołączone, jeżeli to konieczne, stosowne wnioski legislacyjne biorące pod uwagę istniejące instrumenty w wymianie informacji.

(13) w Załączniku I do Dyrektywy 91/477/EC dodaje się następującą część II:

(a) punkt A zmienia się jak następuje:

(i) w kategorii A, dodaje się następujące punkty:

„6. Automatyczna broń palna konwertowana do broni półautomatycznej;

7. Broń półautomatyczna do użytku cywilnego która przypomina broń z mechanizmem automatycznym;

8. Broń palna z punktów od 1 do 7 po pozbawieniu cech użytkowych”.

(ii) w kategorii B, usuwa się punkt 7.

(iii) w kategorii C, dodaje się następujące punkty:

„5. Broń alarmowa i sygnałowa, salutowa i akustyczna oraz repliki;

6. Broń palna kategorii B i z punktów od 1 do 5 kategorii C po pozbawieniu cech użytkowych.”

(b) w punkcie B, usuwa się następujący fragment:

„Mechanizm zamkowy, komorę oraz bębenek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.”

(14) w Załączniku I do Dyrektywy 91/477/EC część III zmienia się następująco:

(a) punkt (a) usuwa się;

(b) punkt (b) zastępuje się następująco: “są przeznaczone do ratowania życia, uboju zwierząt lub połowu za pomocą harpuna lub przeznaczone do celów przemysłowych lub technicznych, pod warunkiem że mogą być używane wyłącznie do wymienionych celów”;

(c) usuwa się drugi akapit.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do stosowania niniejszej Dyrektywy [3 miesiące od momentu publikacji w Dzienniku Urzędowym]. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą Dyrektywą.

Artykuł 3

Dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

Dla Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

Dla Rady,

Przewodniczący